

Mølgaard (DR):

Det er mangfoldige år siden, at man her fra tingets talerstol kunne konstatere, at ingen offentlig drift var så vanskelig at styre og ingen optog sindene så meget som jernbanedriften. Nu om stunder er det nærmest Danmarks radio, der må udnævnes til Danmarks næstmest omstridte og omdiskuterede driftsform. Danmarks radio er et medium, der har en enorm magt, og der knytter sig en enorm interesse til det.

Det toforslag, der nu ligger til forhandling på folketingets bord, er frembragt af andre, men Danmarks retsforbund interesserer sig ligeledes for radioens drift og har også gjort sig tanker på disse områder. Når vi ikke har taget initiativet til, at de bliver lagt frem på folketingets bord som selvstændige lovforslag, er det ud fra en prioriteringsbetragtning, idet vi mente, at der var nok så presserende problemer først at tage fat på for det nye folketing.

Men nu vel, nu er ballet åbnet, og der ligger her et par forslag, om hvilke jeg skal bemærke, først om det konservative forslag, at teknisk set finder vi det åbner et alt for vidt spillerum for ministeren for kulturelle anliggender, sådan som det foreligger. Heri ligger der ingen mistillidserklæring til den fungerende minister for kulturelle anliggender, men det må præciseres, hvad det er, man føler der er brug for, hvad det er, man ønsker, i loven, således at det ikke alene henstår til bemærkningerne, om man ønsker sig det ene eller det andet.

Der filosoferes over forskellige muligheder i bemærkningerne til dette lovforslag. Nu ligger det jo sådan, at der er grænser for, hvor mange frekvenser der er til rådighed, som også nævnt af tidligere ordførere, og derfor kan man ikke dele bevillinger til lyd- og billedprogramspredning ud til højre eller venstre, eller sågar midten, i ubegrænset omfang.

Vi vil gerne være med til at overveje, hvordan man sikrer den friest mulige radio-spredning, de bedst mulige programmer, hvordan man bedst muligt får alsidighedshensynet tilgodeset, og vi er ikke afvisende over for ideen om at etablere konkurrence imellem forskellige institutioner som et led i denne bestræbelse. Men disse veje må lægges fast. Tanken om at sprede licensindtægterne til flere forskellige kanaler må vi tygge

nærmere på i kulturudvalget, når sagen er afsluttet her ved første behandling.

Det kommercielle nærer vi vel nok en vis portion skepsis over for som model. Tanken om, at dagbladene skulle have konsolideret deres meningsdannelsesmagt ved, at man giver dem spredningsret, må vi umiddelbart være bestemt afvisende over for ud fra den betragtning, at Danmarks radios alsidighedsforpligtelse vil skal ses som en generel mediepolitisk betragtning, hvor man også må erkende, at Danmarks radio har en særlig funktion som alternativt medium til dagspressen.

Til det af hr. K. Helveg Petersen fremsatte forslag skal jeg bemærke, at vi deler den ængstelse, som hr. K. Helveg Petersen nærer over for en yderligere politisering i Danmarks radio. Retsforbundet har altid været modstander af det misbrug af Danmarks radios medier, som politikerne har udsat dette medium for. Vi er enige i, at det bestemt ikke er sagen at etablere en magtbalancesituation bestående i, at alle eller næsten alle partier er med, i hvert fald de store toneangivende. Meningsgrupper eksisterer jo helt på tværs af partirammer ude i befolkningen. Alsidighedshensynet vil blive trådt under fode, hvis man blot anlægger partipolitiske betragtninger.

Et par konkrete eksempler skal jeg nævne til ære for hr. Poul Dam, der ikke kan huske tidshorizonten forud for den 4. december, men som føler, at det faktisk er nu, det er rigtig galt. Der var noget om, at der engang eksisterede en EF-kampagne, hvor der vitterlig var slagside i Danmarks radios dækning af den debat, som fandt sted ude i befolkningen; det var en slagside, som også blev opretholdt efter den 2. oktober 1973. Jeg har oplevet adskillige valgkampssituationer, hvor man har haft en diskussion med repræsentanter for radiorådet, og hvor hensynet til den ligelige spredning blev trådt under fode fra de toneangivendes side. Det ligger alt sammen forud for den 4. december 1973.

Vi deler også hr. K. Helveg Petersens skepsis over for at etablere nye amtslige programråd. Vi nærer skepsis både over for deres funktion og deres struktur, og derfor vil vi støtte det af hr. K. Helveg Petersen fremsatte forslag. Hvorfor? Hvad vil vi da